

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Discussus Eusebij locus de Episcopo qui malè vulgò explicatur.
Constantinus dictus ab Eusebio Episcopus communis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

diti sunt, qui iudicant terram; quando, sicut dicit alibi, ipsi & omnes populi laudant nomen Domini. Hanc potestatem legum ferendarum pro fidei & disciplinæ tuitione, summo Christi munere Ecclesiæ concessam fuisse, ex eodem psalmo probat Augustinus, Donatistas increpans, qui de latis adversum se ab Imperatore legibus conquerebantur: Unde ergo presumimus, inquit, si vultis nosse, illum cogitate de quo Propheta pronuntiavit dicens: Adorabunt eum omnes Reges terre, & omnes gentes servient illi. Et ideo hac Ecclesiæ potestate utimur, quam ei Dominus & promisit & dedit. Imperatores enim, si in errore essent, quod absit, pro errore suo contra veritatem leges darent &c. Quando autem Imperatores veritatem tenent, pro ipsa veritate contra errorem jubent. Quod quisque contempserit, ipse sibi iudicium acquirit. Nam & inter homines pœnas luit, & apud Deum frontem non habebit, qui hoc facere noluit quod ei per cor Regis ipsa Veritas iussit. Ex mox: Si iussiones Regum non pertinent ad predicandam religionem, & sacrilegia prohibenda, quare ad Edictum Regis talia iubentis, etiam ipsi vos (Donatistæ) signatis?

VI. Quare non dubitavit Leo Pontifex Leonem Imperatorem his verbis alloqui: Debes incunctanter advertere, regiam potestatem tibi non solum ad mundi regimen, sed etiam maxime ad Ecclesiæ presidium esse collatam; ut ausus nefarios comprimendo, & que bene sunt statuta defendas, & que veram pacem iis que sunt turbata restituas. Alibi idem Pontifex profiteretur res humanas aliter tutas esse non posse, nisi que ad divinam confessionem pertinent, & regia & sacerdotalis defendat auctoritas. Quare & Theodosio non solum regium sed etiam sacerdotalem animum inesse gaudet, ob Synodum Ephesinam indictam, proscriptionisque legibus suis hæreticos; Et Marcianum Custodem fidei vocat ob percussum Eutychetem.

VII. Solet ad asserendam Principibus tuendæ Ecclesiæ auctoritatem proferri celebris illa Constantini ad Episcopos oratio, qua illos intra Ecclesiam, se autem extra Ecclesiam Episcopum constitutum dixit, apud Eusebium. Sed si hæc probatio in tetricum lectorem incideret, reponere posset, verbis Græcis aliam inesse sententiam, quæ ad personas, non ad res ipsas, sit referenda; ita ut significetur Episcopos eorum curam gerere qui Ecclesiæ adscripti fidem Christianam profiterentur; se vero Gentilium, qui essent extra Ecclesiam, saluti consulere, sacrificiis paganorum vetitis, dominici diei cultu & feriatiōne præcepta, etiam ipsis Gentilibus, quemadmodum superioribus & sequentibus ca-

pitibus explicuit Eusebius. Quare satius est ab eo argumento abstinere, præsertim cum manifestiora suppetant. Quod si cui illa Episcopi appellatio arrideat, poterit eam tueri Eusebij auctoritate, qui hunc ipsum Constantinum, Episcoporum Synodis à se indictis interfuisse, atque rerum in deliberationem vocatarum se participem fecisse, communemque concordiam procurasse scripsit, tanquam communem Episcopum à Deo constitutum. Ob eam curam Marciano Augustino acclamatum est à Concilio Chalcedonenfi: τῷ ἱερεῖ, τῷ βασιλεῖ. Sacerdoti, Imperatori. Ecclesiasticorum enim negotiorum statui externo ab illo Principe, quemadmodum à ceteris Principibus Christianis, optimè cautum erat: quorum in eo articulo tanta vigeat auctoritas, ut Socrates scripserit, ab Imperatorum arbitrio, ex quo Christianam fidem amplexi sunt, res ecclesiasticas pendisse.

VIII. Possent alia quamplurima in eandem sententiam testimonia congerere, quibus probatur ex officio Principibus incumbere ut pacem Ecclesiæ tueantur. Sed abstinco à re notissima comprobanda, ut gradum faciam ad ea quæ sunt remotiora à cognitione vulgi, scilicet ad disquisitionem ordinis quo in fide aut disciplina vindicanda utebantur Principes. Id eleganter explicuit Iustinianus in Libello quem Quinta Synodus sibi oblatam probavit; ita ut testimonium hinc prolaturum & Iustiniani & Quintæ Synodi Oecumenicæ dici debeat. Ex eo discimus, emergentes hæreses à Principibus compressas, & pacem Ecclesiæ constitutam per synodos Episcoporum, quas indixerunt Constantinus, Theodosij ambo, & Marcianus. Sed præterea testatur quæ à synodis definita sunt, legibus suis Principes confirmasse: His itaque omnibus per diversa tempora subsequens, predicti piæ recordationis nostri patres, ea que in unoquoque Concilio iudicata sunt, legibus suis corroboraverunt & confirmaverunt, & hæreticos, qui definitionibus predictorum sanctorum quatuor Conciliorum resistere & Ecclesias conturbare conati sunt, expulerunt.

IX. Cùm autem de confirmatione decretorum à Conciliis editorum agitur, distinguenda sunt ea quæ fidem respiciunt ab iis quæ de disciplina feruntur. Vis enim eorum quæ fidei controversias ex scripturis & antiqua traditione dirimunt, non à Principum sed ab Episcoporum auctoritate pendet; quibus solis pascendas oves, non autem Cafari, Christus commisit. Quare solis Episcopis datum est ut de jure cognoscant, scilicet an opinio controversa inter

Eusebius l. i. de Vit. Const. cap. 37. ἡ δὲ πρὸς Κωνσταντῖνον ἐπισκοπὴν ἐκ τῆς ἐπιτομῆς τοῦ αὐτοῦ εἶναι φησὶ τὸ ἐπιτομῆς ἄνθρωπος.

Conc. Chal. Act. v.

Socrates lib. 5. Hist. in Proemio. ἀπὸ τῶν βασιλευμένων τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων, ἡμεῖς ἀναγινώσκοντες τὴν αἰσχρῆσάντων ἡμεῶν ἀποκαταστάσεως ἰστορίαν.

Conc. v. Collat. t. Semper studium fuit orthodoxis & piis Imperatoribus pacem nostram, hoc tempore exortas hæreses per congregationem religiosissimorum Episcoporum amovere, & recta fide sincerè prædicata, in pacem sanctam Dei Ecclesiam custodire.

Aug. ep. 166.

Leo ep. 11.

idem ep. 11.

idem ep. 9.

idem ep. 17.

Eusebius l. 4. de Vit. Const. cap. 34. οὗτοι δὲ τῶν ἐπιτομῆς ἀνθρώπων ἐστὶν ἡμεῖς ἀναγινώσκοντες τὴν αἰσχρῆσάντων ἡμεῶν ἀποκαταστάσεως ἰστορίαν.

